

Nr 329.

Av herr Spetz m. fl., om ändrad ordning för taxering av villafastigheter.

Vid 1952 års fastighetstaxering höjdes taxeringsvärdena synnerligen kraftigt särskilt i fråga om en- och tvåfamiljshus. Då sedan genom beslut vid fjolårets riksdag viss schablontaxering införts beträffande hyresvärdet för dessa fastigheter har realiter en kraftig höjning av hyresvärdet skett genom att ägarens skatteutgifter ökat. Höjningen av fastighetens taxeringsvärde medför nämligen en automatisk höjning av den beräknade inkomsten, medan avdragen för ränta och tomträttsavgäld förblir oförändrade. Denna höjning kompenseras icke av att repartitionstalet nedsatts till 4. Den framstår så mycket mera orättvis som hyresbeloppen för hyresgäster i stort sett varit oförändrade. Den höjning, som medgivits i hyresnivån för dessa, har berott på ökade kostnader för reparationer, fastighetsskötsel m. m., vilka lika hårt drabbar den enskilde husägaren.

Det måste också framstå som omotiverat att belöna den omtänksamhet och sparsamhet, som egnehemsägaren visat, med en ökad skattebörd.

Tvenne möjligheter finnes att på ett enkelt sätt eliminera dessa orättvisor, nämligen dels genom 1) att hyresvärdet schablonmässigt bestämmes till $2\frac{1}{2}$ % av taxeringsvärdet, dels genom 2) att låta ett visst grundbelopp av fastighetens taxeringsvärde vara skattefritt. Ur teknisk synpunkt vållar dessa bestämmelser ingen svårighet.

Då flertalet äldre en- och tvåfamiljsfastigheter besvärar av relativt ringa skuld i förhållande till nuvarande taxeringsvärde, torde man kunna räkna med en nettointäkt från dessa fastigheter av ca 2 % på taxeringsvärdet, även om hyresvärdet beräknas efter $2\frac{1}{2}$ %. I den mån dessa fastigheter har ett så lågt taxeringsvärde som 20 000 kronor eller därunder inskränker sig bortfallet av kommunala skattekronor till 2 % av taxeringsvärdet eller 4 skattekronor. För högre taxeringsvärden och andra större fastigheter spelar 20 000 kronors avdrag ur kommunal synpunkt ingen roll.

Då statsmakterna i samband med fjolårets beslut uttryckligen uttalat sig för ett stegvis avskaffande av fastighetsbeskattningen, utgör ett bifall till här framförda tankegång endast ett fullföljande av statsmakternas intentioner.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställer vi,

att riksdagen må besluta att 24 och 47 §§ i kommunal-skattelagen den 28 september 1928 nr 370 samt anvisningarna till 47 och 60 §§ erhåller följande lydelse:

24 §.

2 mom. Är annan — — — helt år räknat två och en halv procent av — — — före taxeringsåret.

Vad i — — — använda fastighetsdelen.

Har fastighet — — — icke ske.

Vad i detta — — — eller prästgård.

Se vidare anvisningarna.

47 §.

För — — — taxeringsvärdet sedan detta minskats med 20 000 kronor. Uppgår taxeringsvärdet icke till 20 000 kronor skall garantibelopp icke beräknas för fastigheten.

Garantibeloppet — — — förordnande.

Vad som — — — anslagen jord.

Såsom innehavare — — — såsom innehavare.

Skall avkastning — — — fastighetens skogsvärde.

Där beträffande — — — ingående skogsvärdet.

Garantibelopp beräknas — — — hänsyn härtill.

Se vidare anvisningarna.

Anvisningar till 47 §.

Till ledning

1. Har rörelseidkare — — — fastighetens taxeringsvärde minskat med 20 000 kronor.

Har beskattningsåret — — — angivet belopp.

2. Har i — — — fastighetens taxeringsvärde minskat med 20 000 kronor.

3. Har en — — — av taxeringsvärdet minskat med 20 000 kronor.

Anvisningar till 60 §.

Till ledning — — — följande exempel.

1. En person — — —; fastigheternas taxeringsvärden utgöra respektive 45 000 kronor, 95 000 kronor och 120 000 kronor.

Om den — — — skall iakttagas.

2. En person — — — å municipalsamhället.

Stockholm den 27 januari 1954.

Gunnar Spetz.

Hj. Weiland.

Johan Sunne.